

[Sigsgaard.]

Også pressens behandling kunne tyde på, at det var en smule ingenting. Pressen har praktisk talt ikke givet forslagene nogen omtale ud over det helt generelle, at nu er der fremsat forslag med de og de titler, og det er jo ikke så forfærdelig meget værd. Man har ikke gjort sig den ulejlighed at sætte sig ind i, hvad forslagene egentlig drejede sig om, hvad det var for konkrete forhold, der blev foreslået ændret. Jeg skal derfor til orientering sige, at det faktisk drejer sig om et antal af 5 grundigt gennemarbejdede og for nogles vedkommende meget udførligt udarbejdede og meget detaljerede forslag. Men dem kan man altså slippe forholdsvis billigt om ved, ser det ud til.

Den radikale ordfører og andre klarede sig ved at henvise til mangelen på arbejdskraft inden for skattevæsenet. Hvis der er en sådan mangel på arbejdskraft, og det tvivler jeg ikke om, at der er, skal man jo for det første bestræbe sig på at få noget mere arbejdskraft, men for det andet er det uhyre vigtigt, at denne begrænsede arbejdskraft bruges rigtigt, og det er jo bl. a. det, vi er inde på med forslagene her.

Hr. Asger Jensen nævnte, at det jo ikke er så længe siden, vi har haft en grundig debat om skattesnyderiet her i folketinget. Det er uhyre længe siden. Vi har haft en generel debat, en forespørgselsdebat for ikke så lang tid siden, og generelle debatter har vi jo i hvert fald på det indenrigspolitiske område mere end rigeligt af her i folketinget. Den var lang og drøj at stå igennem, men den var generel bortset fra visse særlige områder. F. eks. gav finansministeren en række forholdsvis detaljerede oplysninger om bestræbelserne for uddannelse af personale og for at skaffe personale osv. Men de områder, der er rørt ved i forslagene her, kom man ikke særlig ind på under den debat. Og dér må jeg nok have lov til at sige, at den generelle velvilje jo ikke er nok.

Jeg må også sige til hr. Asger Jensen, der refererede ligningsdirektøren for en udtalelse om, at der ikke er behov for lovændrin-

ger, at de forslag, vi her har fremsat, i meget høj grad drejer sig om noget andet end lovændringer, nemlig om, at lovene skal bruges, at de bestemmelser, som vi har vedtaget fra tid til anden — en enkelt af dem, vi rører ved, blev vedtaget helt tilbage i 1946 og er aldrig blevet brugt siden — skal bruges. Det er det, det drejer sig om, og det har ligningsdirektøren i hvert fald ikke i denne forbindelse udtalt sig om.

Jeg takker for finansministerens ret udførlige kommentar til forslagene. Finansministeren sagde indledningsvis, at han var enig i, at straffen for forbrydelser mod skattelovene principielt skulle være lige så hård som straffen for andre tilsvarende forbrydelser. Der er grund til at være tilfreds med den udtalelse, men den skal jo ses på den aktuelle baggrund, at der vistnok ikke nogen sinde er idømt over 3 måneder for skattesvig, uanset hvor stort skattesviget har været. Jeg tror, at det var for en halv snes dage siden, der kom oplysninger frem om en sådan sag, der omfattede, var det 142 forhold af skattesvig, og hvor der blev idømt disse 3 måneder. Det er maksimum af, hvad der nogen sinde er idømt. Hvilke andre forbrydelser kan man begå i dette land så billigt? Ingen.

Hr. K. Axel Nielsen gjorde for socialdemokratiet nogle bemærkninger om det strafferetlige og sagde bl. a., at det syn vist stort set var trængt igennem i offentligheden, at skattesnyderi var egentlig en lige så alvorlig forbrydelse som andre. Det tvivler jeg lidt på, og i hvert fald er det ikke trængt igennem ved domstolene, for vi har jo strafferammer, der går væsentlig ud over det, som man bruger ved domstolene. Egentlig har vi ikke foreslået nogen større forøgelse af strafferammen i de forslag, vi har fremsat. Vi har foreslået en overflytning til borgerlig straffelov for derved at pege på, at lige så vel som andre strafferammer bruges, når de står i borgerlig straffelov, bør strafferammerne for skattesnyderi bruges.

Hr. K. Axel Nielsen var også inde på, at det jo ikke var sikkert, at der forelå det